

"EDINOST"

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob tovrstnih, četrtkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece f. 3.—, za pol leta f. 5.—, za leto f. 10.—. — Naročnine se plačujejo naprej na naročbo brez priložene naročnine se uprava ne odzira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglaš se računsko po tarifu v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uroditelju ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnine, reklamacije in oglase sprejema upravitelj ulice Molino piccolo št. 3, II. nadst. Naročnine in oglase je plačevati lose Trst. Odpis reklame čije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

VABILO

na javni narodni shod,

ki ga sklicuje politično društvo „Edinost“

v gostilni gospoda Andreja Čoka v Lonjeru

v nedeljo dne 8. novembra 1896. ob 3. uri popoldne

Dnevni red:

1. Nagovor predsednika.
2. Prečitanje zapisnika zadnjega shoda na Proseku.
3. Utemeljevanje resolucije radi osnutja okrajnega glavarstva za tržaško okolico.
4. Eventuelni predlogi.

Tržaški in okoliščanski Slovenci!

Sedaj Vam je prilika, da pokažete svoje zanimanje za javne stvari Vaše občine, in po tem takem tudi za svoj lastni blagor. Vsakemu bode prilika, da pove, kar mu je na srcu. Politično društvo „Edinost“ bode sklicevalo zaporedoma shode po okolici, a okoličanom je dolžnost, da se v velikem številu udeležijo teh shodov in da posežejo tudi v razpravo, kajti le tako izvedo bodoči poslanci, česa želijo in zahteva ljudstvo.

Odbor političnega društva „Edinost“.

Javni shod

polit. društva „Edinost“ dne 1. novembra 1896. pri sv. Ivanu.

(Zvrištek.)

O resoluciji Kamuščičevi je spregovoril predsednik Mandić: Mi smo jedini narod v Avstriji, ki potrebuje pripravnic za prestop v srednje šole. Ne treba zgubljati mnogo besed, kaj pomeni jedno leto v človeškem življenju. In naši otroci morajo zgubljati po jedno celo leto, ker je uredba šolstva taka, da otrok ne more prestopiti iz ljudske šole naravnost v srednjo šolo. Saj bi človek nič ne rekel, ako bi povsodi tako postopali z nami; ako bi nam rekali — kadar treba plačati davke: ne vzamemo, ker ste prešibki za to; ali kadar treba pošiljati sinove v vojake: ostanite doma, vi niste za to! (Hrupna in splošna veselost.) Ali to nas mora boleti, da le v šoli nismo za to. To je huda krivica. Pri sedanjih okoliščinah pa je resolucija Kamuščičeva popolnoma opravičena in vam priporočam, da jo vsprejmete. Resolucija je bila vsprejeta soglasno.

Za Mandićem se je oglasil za besedo g. dr. Otokar Rybář:

Jedna najvažnejših pravic prebivalstva v konstitucionalnih državah je ta, da se more udele-

ževati na zakonodaji, to je, da si prebivalstvo samo daje zakone potom svojih poslancev. Volimo si poslancev v deželni in državni zbor. Tako pravico imate tudi vi okoliščani. Tržaška okolica si voli 6 poslancev ali svetovalcev v deželni oziroma mestni zbor. Ali na žalost je ta pravica pri nas jako dvomljive vrednosti. Kajti vaši poslanci morejo govoriti še tako lepo in prepričevalno, morejo navajati še tako kričevit izglede in dokazov — vse ne pomaga nič, vse bob ob steno. Kadar se oglašajo oni, da bi kakor zakonito izvoljeni zastopniki po svoji dolžnosti zagovarjali vaše koristi, tedaj se gospodje svetovalci iz večine razgovarjajo brezbrizno, a gori na galeriji zbrano občinstvo pa tuli in razgraja. Do sedaj so puščali vaše zastopnike, da so mogli vsaj mirno sedeti v zbornici, ali pa goveriti — med tuljenjem. V seji mestnega sveta minolega četrta pa se je zgodil škandal, kakoršen ne bi bil mogoč nikjer drugje. In to na goli podlagi poročila jednega podrejenih organov. Povsodi na svetu je navada, da najprej zaslišijo obtoženca in potem ga še-le sodijo; tu so pa kar sodili in obsodili, ne da bi bili zaslišali obtoženo stranko in so kar dali nekako klofuto spoštovanemu členu zbornice, gosp. Goriupu, tako, da je bil ta poslednji prisiljen zapustiti dvorano

haljina. In sedaj tem bolj, ko me je prevarila lepa nada“.

„Kaj namerujete torej, prijatelj?“

„Kaj? Ali vem to jaz sam? Vest, ki sem jo čul ravnokar, zadela me je kakor grom iz vedrega neba. Nimam moči niti da bi mislil, ali samo to vem, da ne postanem uradnikom“.

„Ohrabrite se prijatelj. Vi znate mnogo jezikov, vi poznate raznih književnostij. Postanite učiteljem. Kaj pravite k temu?“

„Pravo ste rekli, gospod grof! Sila mi se bliža. Da, postati hočem učiteljem za vse, kar sem bil tudi vašemu sinu. Obrniti hočem svojo delavno silo v to strujo, in če že mi ni dano, da postanem celim človekom, pa hočem vsaj vzgajati celih ljudi“.

„Dobro! Napišite takoj prošnjo na ministerstvo! Sam jo podprem, da se vam podeli državni štipendij“.

Kakor je rekel grof, tako je storil. Trebalo je čakati. Lovro se je bavil pisanjem književnih slovanskih razprav. Minoli so trije meseci, in še ni bilo odgovora. Grof se je čutil temu. Zdravje

in odložiti mandat. Zakaj to nasilje, ta krivica? Zato, ker je o neki osebi rekel, da je — žid! Tako torej (povzdignem glasom): pri nas se sme napadati svobodno duhovnike, uradnike, škofo, procesije in zasmehovati celo čestilce Matere božje; vse se sme napadati in zasmehovati, le židu se ne sme reči, da je — žid! (Po teh besedah je zaorilo med poslušalci, da se je tresla vsa dvorana.) Res ne vemo že mi Slovenci, ali nam je dovoljeno — dihati. Mi moramo protestovati zoper tako nasilje. Ne, na tej zemlji nam ne smejo klicati: fuora i schavi! kajti (povzdignem glasom) tu smo mi „gospodarji in Bog in naši carji!“ (Frenetično ploskanje in vsklikanje). Ako nastopimo odločno zoper vsako žaljenje, potem še-le bode drugače. Pokažimo, da nismo in da nočemo biti schavi. Ako hočejo videti resničnih schavov, naj gredo v Abesinijo! Iz navedenih razlogov predlagam, da damo zadoščenja žaljenemu poslancu Goriupu. Gosp. Goriup sicer ni zastopnik tega okraja, toda v takih slučajih se moramo kazati zložne in solidarne, kajti ona klofuta je zadela nas vseh. Zato nam je dolžnost, da protestujemo v sil! Predlagam torej resolucijo:

„Javni shod tretjega okraja tržaške okolice protestuje odločno zoper postopanje večine mestnega zbora proti bivšemu poslancu, gosp. Ivanu Goriupu!“

Na vprašanje predsednikovo, kdo da je za ta predlog, dvignili so zborovalci roko kakor jeden mož in po dvorani je bilo čuti raznih vsklikov srčne ogorčenosti.

Predsednik: Za besedo se je oglasil gospod Ivan Goriup! Zborovalci, začnva to objavo, so priredili gosp. Goriupu prisrčno ovacijo, trajajočo par minut.

Gosp. Goriup je rekel: Ker se že govori in se je toliko pisalo o meni, dovolite mi le par besed. Žaljenje je bilo res hudo, ali dobil sem že zadoščenja v tem, da se nasprotniki sami že sramujejo svojega čina. Ko so videli, kaka je stvar, ne bi bili niti glasovali za oni predlog Spadonijev, da se niso nekako zavezali že poprej. Niso vedeli, kako bi se rešili iz zadrege. Najbolji dokaz pa, kako so sodili o stvari vsi pošteni in trezni ljudje, imamo v tem, da člena ita-

mu je bilo slabo. Preobrat se je pripravljaj po vsej državi. Grof je sklenil zapustiti službo ter oditi za leto dni na potovanje po Italiji, po Švici. Lovro je bil primoran iti domov, ni se mu dalo, da bi živel brez posla na tuji hrani. Stara sta čula, kako da postane profesorjem, stara sta bila zadovoljna; samo tedaj pa tedaj se je starki izvila solza iz očesa. „Vse to bode dobro“, tako jo je tolažil oče. Mar ni rekel sam predsednik, da je Lovro pošten, vreden in učen človek, a tak človek mora postati velikim gospodom. Lovro je pripovedoval, kako da bode moral ostati na Dunaju cela tri leta. Stara sta se mu čudila. Naš Lovro se bode učil v samem cesarskem gradu. Mladenicu je postajalo že težko to čakanje. Oviralo mu je učenje. Kaj naj bi s filozofijo, z vsemi evropskimi jeziki v mali kolibi sredi pustega kamenja? Kaj ti hasne bogatstvo, ako ga ne moreš trošiti? Po cele dneve se je dolgočasil po goli strmini, čitaje sedaj Byrona, sedaj Berangera, sedaj Götthea. Ali kakova mu je bila korist od takega čitanja? Bil je nemiren, zamišljen.

(Pride še.)

PODLISTEK.

22

Prijatelj Lovro.

Črtica po resnici. — Pisal August Šenoa. Prevel C—d

„Torej nič?“ iztisnil je Lovro iz sebe bled kakor smrt.

„Žalibog, nič, tužni prijatelj moj. Ali ne izgubite nade. Učite se prava, postanite uradnikom! Skrbel bodem za vas“.

„Hvala, gospod grof, a ne morem“.

„A zakaj ne?“

„Oprostite, da vam zopet govorim odkritorčno“.

„Govorite svobodno!“

„Pobegnili sem iz semenišča, da se dokopljem do svobode. Nisem imel toliko moči, da bi bil mogel prebiti nekoliko let v nemi samoti. Sedaj pa naj bi se vezal za vse svoje življenje. Opaževal sem to životarenje več let. Pa vi ste blagi in pravični, toda je tudi drugačnih glavarjev. Ne morem, gospod grof, ne morem. Tudi najboljša služba bi bila mojemu duhu, kar je bila Herkulu Nessova

lijanske večine, Dompiéri in Geiringer, se nista zadovoljila le s tem, da sta glasovala zoper oni glasoviti predlog, ampak sta hotela, da se to konstatuje tudi v zapisniku. S tem sta hotela očitno povdariti, da obsojata oni predlog in tudi onega, ki je svojim postopanjem povzročil vso stvar. Zahvaljujem gosp. dra. Rybářa in vse zborovalce na tem lepem dokazu sočutstvovanja. (Živio-klici.)

Resolucija Rybářeva se je sprejela soglasno. Gosp. Kamuščič bi hotel vedeti, kje leži prošnja za slovensko šolo v Trstu? — Mandić: Tega menda ne ve nobeden izmed nas. (Veselosť.) Naša krivda ni, da ne vemo. Kamuščič: Pač, jaz sem čul, da vsa stvar leži na magistratu.

Gosp. J. Negrode omenja, kolika škoda je, da se okrajno glavarstvo za okolico ni osnovalo že leta 1869. Na prihodnjem javnem shodu naj bi se pojasnilo okoličinam, koliko škode so trpeli od takrat do danes. — Dr. Rybář pritrja temu menenju. — Predsednik Mandić izjavlja, da predsedništvo jemlje na znanje to željo.

G. Alojzij Goriup bi želel izustiti še jedno opazko o aferi Ivana Goriupa. Včeraj je slišal od nasprotne strani, da beseda „Žid“ znači v slovensčini psovko. To ni tako. Žid znači v nas izraelca in se glasi celó lepše nego „jud“. Žid označuje le vero in ne žaljenja v osebnem pogledu. To je hotel konstatovati, da g. Ivan Goriup ni hotel žaliti nikogar.

Mandić: Še premalo je rekel. Saj je Rasco-vich v isti seji psoval Slovence z ljubitelji teme, verig in palic! (Ploskanje.) Ali še kdo želi besede? — Ker se ni nikdo več prijavil za besedo, sklepam današnji shod. Danes sicer nismo prišli, da govorimo o kandidatu za prihodnje volitve, vendar pa upam, da današnji shod ne ostane brez uspeha tudi v tem pogledu. Pred vratmi imamo volitve za deželni in državni zbor. Poslednje bodo letos posebno važne, ker bode prvičrat volila V. kurija, v kateri bomo volili vsi.

Prve se bodo vršile volitve za mestni zbor in upam, da boste tudi to pot poslušali nasvete društva „Edinost“, kakor ste vajkdar do sedaj. (Hočemo! Hočemo!) Prosim vas, držite se discipline! Nikar ne glejte na osebnosti, prva stvar je, da vas bode zastopal poten mož. A nikar ne mislite, da hočemo sklepati brez vas. Te pravice nimamo. Dogovoriti se hočemo z vami, oziroma z vašimi veljaki. Nadejam se, da boste postopali zložno in soglasno. Naš položaj je res težaven, ali mi sledimo zvezdi-voditeljici, katera nas gotovo privede na boljšo pot. Ta zvezda-danica je naš premilostni vladar in najvišji gospodar, ki hoče imeti le zadovoljnih podanikov in ki neče videti ni robov ni tiranov in ki nam je ustvaril podlago, na kateri se moremo zbirati. Temu našemu gospodarju vs-kliknite z mano trikratni „živio“! — Temu po-zivu so se navdušeno odzvali zborovalci.

Po zborovanju smo ostali še dlje časa v prijateljskih pogovorih in ob pevanju lepih sloven-skih pesmi. G. predsednik Mandić je napil občin-stvu, gospica Čargova je deklamovala Gregorčičev „Narodni dom“ in nabrala se je lepa svota za družbo sv. Cirila in Metoda.

Ta prijateljska zabava se je vredno zaklju-čila s presrečno ovacijo, ki jo je občinstvo še en-krat priredilo g. svetovalcu in posl. Goriupu. To je bil vreden in dostojen protest proti onim, ki bi nam hoteli odrekati državljanska in človeška prava.

Novi zakon o domovinskem pravu.

Pred dvema leti je predložila avstrijska vlada državnemu zboru zakonski načrt, s kojim se spre-minjajo nekatera določila zakona od dne 3. dec. 1863. o domovinskem pravu ali o spremembi obsto-ječega zakona o domovinstvu. Ta načrt se je za-vlačeval dolgi 2 leti po mizah upravnega odseka, dokler ni došel dne 12. minolega meseca v raz-pravo pred poslansko zbornico.

Glavno določilo vladnega načrta odreja, da so občine dolžne podeljati domovinstvo ali vspre-jemati v občinsko zvezo vse one osebe, ki stanujejo v občini, ako so iste zadovoljile nekaterim pogojem. Tako se mora podeliti domovinstvo onemu: 1) ki je nepretržno skozi 5 let bival v občini in je v tem času točno plačeval izravni ali direktni davek ;

2) ki je nepretržno skozi 10 let bival občini, ne glede na to, ali je plačeval ali ni plačeval omenjenega davka.

Povrh tega določa vladni načrt, da ne le pojedinec ima pravico zahtevati, da se mu pod gornjimi pogoji podeli domovinstvo v oni občini, v kateri prebiva, ampak se ta pravica podeljuje tudi dosednji občini njegovi.

Pravo do domovinstva zgubi oni, ki dve leti sem ne stanuje v svojem rednem bivališču.

Prošnje za podeljenje domovinstva rešuje ob-čina nadalje v dobi 6 mesecev. Ako občina ne bi storila tega v tej dobi, potem reši prošnjo politična oblast. Take prošnje so oproščene vsake pristojbine (takse). Istotako ne sme občina zahte-vati nikake pristojbine od onih, ki zahtevajo do-movinstvo in ki so zadovoljili omenjenim pogojem.

Konečno odreja vladni načrt, da ta zakon stopi v veljavo oni dan, ko bode razglašen, in da gornja dva pogoja (bivanje v občini skozi 5 ozi-roma 10 let) ne moreta zapričiti prej, nego stopi ta zakon v veljavo.

Odbor poslanske zbornice, ki je razpravljal o tem načrtu, je premenil določbo o 5 in 10 letih v tem smislu, da ima vsaka oseba, brez obzira na plačevanje davka, pravico do domovinstva v oni občini, v kateri stanuje nepretržno skozi 10 let, a doba da ima zapričiti s prvim januarjem 1891. Mimo tega bile bi po predlogu odseka dolžne plačati neko pristojbino one osebe, ki so pridobile domovinsko pravo in ki niso toli siromašne, da bi ne mogle plačati.

Po dosedanjem zakonu so odločale občine same o podeljevanju domovinstva. Zoper njih odlok ni bilo rekurza. O vsprejemanju v domovinstvo so odločevali navadno gospodarski ali finančni, a ne-redko tudi politični razlogi. Prvi so vsakako važ-neji in premišljeniji. Občina namreč, ki je tuja vsprejela v svoje domovinstvo, ni smela izgnati istega, a poleg tega je bila dolžna skrbeti zanj in za njegovo družino, ako je osiromašil. Politični razlogi pa so odločevali o vsprejemu ali nevspre-jemu v domovinstvo v takih občinah, sosebno mestnih, v katerih se je bala vladajoča narodnost privraska tujega elementa. Tako dobiva n. pr. v Trstu domovinstvo vsaki italijanski držav-ljan laglje in hitreje, nego-li avstrijski državljani slovenske narodnosti.

Neprestanim priseljevanjem tujcev v trgovinska in industrijska mesta naraslo je sčasoma veliko število brezdomovincev. Isti so se večinoma stalno namestili v dotičnem mestu, ustvarili si tu dru-žino, plačujejo tu razne davke, a v slučaju kake nesreče padajo tudi njih družine na pleča pristoj-nih jim občin, katere neredko niti ne vedo, da imajo v tujem mestu svojih občanarjev. Istotako so se dogajale velike krivice pristojnim občinam, so-sebno kmečkim, s tem, da so morale plačevati bolniške stroške za one svoje domovince, ki so morda vso svojo dobo preživeli v tujini.

V vseh večih mestih te polovice monarhije je brezdomovincev vsaj od 55 do 85 od sto vsega prebivalstva. Je torej več tujincev, nego pa domo-vincev. V slučaju nesreče so vsi tujci padali na rame kmečkih občin, katere navadno niso imele nikakakih koristi od takih svojih pristojnikov.

Radi tega so si prizadevale kmečke občine, da se rešijo teh neredko neznosnih stroškov, ki so jih morale nositi za svoje pristojnike, bivajoče v tu-jini. Te občine pokrivajo komaj že svoje potrebe, a morale so poleg tega, vzemi kjer hočeš, skrbeti tudi za svoje občane, živeče v tujini. To je tudi razlog, da so se zastopniki kmečkih občin v državnem zboru odločno zavzeli za premembo zakona o do-movinstvu, dočim so bili zoper tako premembo mnogi zastopniki tržovskih in industrijalnih mest, češ, da se s tem načrtom poseza v avtonomijo občin, in ker se s tem načrtom ni predložil še drugi načrt, po katerem naj bi država in dežele nosile del stroškov, ki jih nosijo sedaj občine za uboge itd., kar pa spada v delokrog deželnih zborov.

Vladni načrt se je vendar, vzlic vsemu na-sprotstvu zastopnikov mest in premožnejih razre-dov, vsprejel, in sicer le z malimi spremembami. Ta načrt postane skoro zakon.

Mi pozdravljamo z veseljem ta zakon, ker se po istem naše kmečke občine osvobodijo neprimer-nih stroškov za siromake in bolnike, živeče po tujih mestih, in ker se po istem v mnogih občinah

pride v okom samovolji vladajoče narodnosti, ki je poznala druge narodnosti le tedaj, kadar je trebalo plačevati davke bodisi v denarju ali v krvi. Po-glejmo le mesto tržaško! Tu živi na tisoče Slo-vencev v vseh razredih družbe: veleposestnikov, trgovcev, obrtnikov, uradnikov, delavcev in težakov. Vsi ti pospešujejo promet in blaginjo mesta ali delom svoje glave ali svojih rok in plačujejo na leto — poleg direktnih davkov — na tisoče in tisoče indirektnega davka. Tu preživljajo svojo dobo, kakor koristni členi občine, tu puščajo svoje moči, tu se starajo, a vzlic vsemu ostajajo do svoje smrti — brezdomovnici. In ako jih je zadela ne-sreča, ali so obnemogli pod težo let, živeti morajo ob miloščini svoje občine — katera mnogokrat niti slutila ni o njih ekzistenciji —: na jezo do-tičnih itak siromašnih občanov in na svojo — sramoto. Poleg tega je tu v Trstu prevelike važnosti narodni moment. Ko zadobe vsi ti naši bata-ljoni domovinsko pravo v tem mestu, zadobi tudi vse drugačno veljavo naš živelj.

To so razlogi, radi katerih se veselimo na označeni premembi zakona o domovinstvu.

Oklic

volilcem za dopolnilno volitev enega poslanca v dr-žavni zbor iz skupine mest in trgov ter kupčijske in obrtniške zbornice goriške.

V torek dne 10. novembra bo treba stopiti volilcem iz skupine mest in trgov zopet na volišče, da si izberejo za čas, dokler bo sedanji državni zbor skupaj, poslanca v ta zastop. Dasi imajo v tej volilni skupini goriški Italijani in prebivalci v Furlaniji zdavno večino, vendar ne kaže, da bi se slovenski volilci izognili volitvi. Goriški Italijani so si postavili kandidata, odvetnika dr. Fr. Maranija, čegar mišljenje o našem narodu je dobro znano, ker je je večkrat izjavil v mestnem zastopu go-riškem. Temu kandidatu ne more dati glasu noben Slovenec, ki ljubi svoj narod in ki ima iskrico na-rodnega ponosa v svojem srcu.

Furlani so si izbrali moža iz svoje srede, ki pozna njih deželo in potrebe, viteza Edvarda Bujatti-ja, ki ni Slovencev nikoli žalil.

V takem položaju je slovenskim volilcem iz-biranje jako olajšano, posebno, ako pomislimo, da vitez Bujatti je bil vedno odločen pristaš predel-ske železnice in da sedanja volitev daje priliko složnemu postopanju dveh narodov v deželi, Slo-vencev in Furlanov, kar od nekdej želimo in do česar mora priti, ako hočemo doseči prepotrební mir v deželi in znosne odnošaje v deželnem zboru.

Zato priporočata podpisana, naj se slovenski volilci prav gotovo udeležijo volitve dne 10. no-vembra in naj zapišejo na svoj volilni listek ime kandidata:

Edvard vitez Bujatti.

Volilci! Poslušajte najin glas in bodite pre-pričani, da se ne boste kesali.

V Gorici, 4. novembra 1896.

Dr. Anton Gregorčič — Alfred grof Coronini,
državna in deželna poslanca.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 6. novembra 1896.

Državni zbor. Proračunski odsek poslanske zbornice je rešil včeraj proračun ministerstva za poljedelstva in je jel razpravljati o proračunu mi-nisterstva nauka in bogoslovja.

Volitve v Dolenji Avstriji. Veliki German Schönerer smatra samega sebe polubogom. Gorje njemu, ki ne veruje v svoje zveličanje v vsenem-škem raju! V svoji domišljavosti se je zmagoza-vestno pripravljaj na volilni boj. Na vso srečo pa so bili njegovi vspehi v obratnem razmerju z uje-govimi visokoletečimi pangermanskimi željami. Ker pa polubogovi le težko prenašajo poraze in nepri-jetna iznenadenja, ni čudno, da so se pristaši Schö-ne-rerjevi odškodovali na doživelem porazu s pretepa-njem krščanskih socialstov. Današnje vesti javljajo namreč o raznih napadih prusjakov na krščanske socialiste.

Danes se vrše ožje volitve v okraju Leopold-ovem in je na Dunaju vse radovedno, kako iz-pade ta volitev, kajti ta okraj je bil do sedaj vedno Eldarado židovskih liberalcev.

Vlada in poraz liberalcev. Glasilo grofa Badenija, „Reichswehr“, piše o izhodu volitev v Dolenji Avstriji na način, iz katerega moramo sklepati, da se je tudi vlada spoprijaznila s kr-

čansko-socialnim gibanjem in da si ne jemlje preveč k srcu poraza liberalcev. Omenjeni list piše: „Dva momenta označujeta ta volilni dan: hitri uspeh socialno političkih kandidatur v prvem okraju in pa popolno propadanje staro-liberalne stranke tam, kjer je imela do sedaj zanesljiv volilen material. In ravno iz teh dveh momentov zadobi prihodnje politično življenje svojo obliko in podobo. V teh spremembah ne vidimo ničesar nezdravega, kar bi morali obžalovati, ampak opazujemo ta prenavljanja polnim zaupanjem in objektivno. Nismo toliko občutni, da bi jadikovali na porušitvi onega, kar se je preživelo, premalo sentimentalni smo, da bi radi pada posamičnih, četudi skušenih činiteljev prezirali ono, kar je za življenje zmognega v vsakem preosnovljajočem gibanju: stojimo tam, kjer bi bilo že pred 10 leti moralo stati javno liberalno menenje.“

To se pravi bolj po domače: padec liberalcev nas ne peče ni malo, in z novim gibanjem hočemo računati. In tako bode tudi res najbolj pametno.

O vztočnem vprašanju poročajo iz Rima: O posvetovanjih, ki so se vršila poslednje dni med velesilami, pokazala se je baže gledé rešitve vztočnega vprašanja enakost nazorov med Angleško, Francosko in Italijo. Posvetovanja so se vršila v prvi vrsti gledé tega, kako rešiti vztočno vprašanje, ne da bi se dotaknili integritete (celokupnosti) Turčije. Politiški krogi se nadejajo, da se Avstrija pridruži tem trem državam in baš tako da stori Rusija, ako se je ne bode motilo v izvajanju nje programa na skrajnem Vztoku. Kar pa se dostaje Nemčije, je izjavila ista že večkrat, da nima direktnih interesov na Vztoku in da torej odobruje vsaki korak, ki ga store velesile sporazumno med seboj. —

Italija v Afriki. Rimskemu listu „Osservatore Romano“ je došlo iz Kaira zanesljive vestij, ki povsem potrjujejo to, kar je bila sporočila „Tribuna“ o gibanju Menelikove vojske in čemur so oficijozni oporekali tako energično. Te vesti potrjujejo namreč, da je Menelik poslal vojsko 80.000 mož k jezeru Asangi, ker so Italijani v tamošnjih krajih skušali pridobiti na svojo stran nekatere „ras“. „Osservatore Romano“ dodaje še, da se pogajanja za mir med Italijo in Abesinijo ne vrše v Rimu in v obče ne v Italiji, ampak — v Peterburgu. Naloga, ki jo ima izvršiti Menelikov tajnik, mudeči se v Peterburgu, je mnogo važnija, nego si domišlja italijanska diplomacija. — Italijanska vlada dementuje v listu „Opinione“ vse to, kar je objavila „Tribuna“. Poslednja pa le zatrjuje popolno resničnost svojih vestij in pravi, da bi se ji dementiranje vladino videlo smešno, ako predmet ne bi bil tako resnoben.

Različne vesti.

80 volilcev je izpuščenih iz volilnih list v selih Barkovlje in Bazovica. Po tem lahko sodimo, kako da so postopali po vsej okolici. Taki so torej ti prijatelji okoličanov, ki jim hote kratiti celó najvažnejše državljanske prave. No, na okoličanih je sedaj, da se pokažejo može in zavedne državljane s tem, da si ne dajo kratiti svojega prava, ampak da potóm reklamacije zahtevajo, kar jim gre. Iz notice, objavljene na drugem mestu, je razvidno, da se je radi reklamaciji obrniti — v katerem okraju že biva kdo — do dra. Pretnerja, oziroma dra. Rybařa in dra. Gregorina. Toda oglašiti se je najkasneje v nedeljo, dne 8. t. m., kajti v ponedeljek je zadnji dan za ulaganje reklamacij.

Za volitve. Slovenakim volilcem v mestu in okolici naznanjamo, da se jim je radi reklamacij obrniti:

za VI. in IV. okraj (Rojan, Greta, Barkovlje, Kontovelj, Prosek in sv. Križ) do odvetnika dra. Gustava Gregorina, Via Molin piccolo št. 3;

za III. in V. okraj (Vrdela sv. Ivan, Škorčlja, Opčine, Bane, Trebče, Padriči, Gropada in Bazovica) do odvetnika dr. Mateja Pretnerja, Corso, piazzetta S. Giacomo št. 1;

za I. in II. (Škedenj, sv. Mar. Magdalena zgornja in spodnja, Rocol, Kjadin, Lonjer Katinara) do odvetnika dra. Otokarja Rybařa, Via S. Spiridione št. 3;

za mesto pa po abecednem redu in sicer od A—G do odv. dr. Gustava Gregorina; od H—P do odv. dr. Mateja Pretnerja in od R—Z do odv. dr. Otokarja Rybařa.

Brezvestna agitacija. Iz Padrič nam je došlo zopet več protestov z lastnoročnimi podpisi od takih mož, katerim je capovilla izvalil podpise z zatrdilom, da gre sedaj za to, ali ostane okolica pod Trstom, ali pa da pride pod Sežano. Zadnjič smo že dokazali, da to govorjenje ne le da nima nobene podlage, ampak da je tudi skrajno neumno, ker je to — nemogoče. Tako neumni pa nismo, da bi hoteli dosežati, kar je nemogoče. Podobni bi bili onemu, ki mlati prazno slamo. Iz prazne slame pa ni nikoli zrnja, a mi hočemo zrnja, mi hočemo uspehov.

Včeraj smo izvedeli še nekaj, kar prav drastično označuje — tako, da se lahko prime z roko — pripomočke, katerih se poslužujejo nasprotniki, da bi zavajali okoličane v borbo proti koristim okoličanov. Izvedeli smo namreč, da je v onem protestu izražena tudi pohvala znanemu komisarju Vidusso na njega postopanju proti poslancu Goriupu. Ta pohvala govori cele knjige o tem, kakó mestna gospóda ljubi okoličane in kako vneti so za materialne koristi poslednjih — da ne govorimo o duševnih in narodnih koristih. Da prav razumemo pohvalo, katero naj bi okoličani naklenili rečenemu komisarju, treba, da se prepričamo najprej, zakaj je na Proseku prišlo do spopada med komisarjem in g. Goriupom, oziroma z vsem shodom. Gospod Goriup ni govoril tedaj, ko ga je ustavil komisar, ni o narodnosti, ni o jeziku, ni o borbi med Italijani in Slovenci, ampak govoril je o škodi, ki jo je povzročila peronespera po naši okolici in je obžaloval, da mestni magistrat ni storil svoje dolžnosti v ta namen, da bi se odplnil davki odškodovanim posestnikom, kakor skrbje politične oblasti po drugih krajih o takih prilikah. Gosp. Goriup je torej govoril o rani, ki peče okoličanske posestnike in je zahteval pripomočkov, da ta rana ne bode pekla preveč. In v hipu, ko se je gosp. Goriup potozal za življensko materialno korist okoličanov, mu je zamašil usta g. komisar. To si treba zapomniti. Sedaj pa naj bi okoličani hvalili komisarja in grajali Goriupa! Ali ne bi bili okoličani sovražniki sami sebi, ako bi šli na to limanico nasprotnikov? Kaj takega more zahtevati od pametnih ljudi le najdrzejša agitacija, ki se ne sramuje nikakega sredstva in ki meni, da so okoličani sami otroci brez lastne sodbe in brez smisla za svojo lastno korist! Mi menimo, da sleherni okoličan, ako le zna šteti do pet, mora sprevideti, kam ga zavajajo tisti poznani agitatorji.

V označenje postopanja že prevečkrat imenovanega komisarja pa nam služi najbolje okolnost, da nista hotela glasovati za pohvalo najpoštenjšega člana laške večine: Dompieri in Geiringer! S tem sta tudi ta dva moža, dasi sta Italijana od pete do glave, izrekla svojo sodbo o Vidusso. In istega Vidusso naj bi sedaj hvalili slovenski okoličani! To je res hud tobak!

Sicer pa bi vprašali one agitatorje, ki po tujem nalogu lažijo okoli ljudi v obleki „prijateljev“, zakaj ne pridejo na naše shode, da si povemo vsak svojo lice v lice? Le tako bi moglo ljudstvo soditi med nami in njimi! Mi seveda vemo, zakaj si ne upajo z nami na plano. Več namreč, da bi pogoreli prav do tal. Zato jim ne ostaja druge poti, nego zahrbtna zvižajna agitacija.

Vse one, ki so dali svoje podpise, zvaljeni v to na zvižajen način, prosimo, da bi poslali jednega zaupnika do nas, ker menimo, da bi trebalo napraviti drugih korakov proti taki agitaciji!

Na adresu tržaških „katolikov“ je objavil „Slovenec“ od minolega četrtka izboren članek, katerega si ti „katoliki“ izvestno ne shranijo za zrcalo. Tem raje ga priobčimo mi v svojem listu čim preje. Kajti boljšega dokaza si ni bilo želeti za našo trditve, da so dotični namišljeni zakupniki katoličanstva v Trstu res le klika, kateri se krči število somišljenikov kakor beli sneg na pomladanem solncu, je obsodba s take strani. Klika se ne poboljša, to vemo, ali za vse one dobričine naše krvi, ki še vedno milostno sodijo to kliko, bil bi omenjeni članek v jako koristno berilo.

A ker imamo že namočeno pero, omenimo naj tu, kako tudi zadnja „Naša Sloga“ pošteno pere slavitelje framažonskih slavnostij:

Gosp. P. R. v Trstu:

Hvala Vam na vesti; mi ne čitamo onega lista Hoteli so torej zopet otrti svoje pobožnardeče šlape ob našo „liberalno“ suknjo. Slabo jim ide ta posel. Prav pravite, da jim treba oprostiti,

ker ne vedo, kaj delajo. Mi jim radi oprasčamo vse njih besne navale na naše narodne svetinje in na naš list, ker vemo, da jim je zagrinjalo strasti zastrlo še ono malo možganov, kar jih še imajo. Ne čudite se, da toli „pobožni“ in „sveti“ toli prostaški govore in pišejo proti nam. Zaslepijeni po strasti, dajejo prednost latinizmu pred vero samo in zveličanjem milijonov duš. Ne zamerimo jim, da nas pošiljajo v norišnico, ker nas drugače ne morejo pobiti, ker bi hoteli, da zginemo in da bi oni mogli potem svobodno in nekažnjeno širiti — pod krinko katoličanstva — italijanstvo in s tem irredentizem. Pošiljajoči nas v norišnico pozablajo, siromaki, kako žalostno je življenje za one nesrečnike, ki morajo bivati tam. Vsaj nekateri teh katolikov bi morali vedeti, kako jim je bilo, ko so bili v svoji mladosti — v norišnici, ko jih je bil dosegel prst božji za njih slaba dela. Pomilujte jih in molite Boga, da jih zopet ne zadene taka nesreča.

Sicer pa je vedeti, da sodi dajejo od sebe to, kar imajo v sebi.

Za družbo sv. Cirila in Metoda. Na vseh vernih duš dan je nabral v gostilni Mahorčičevi v kromarski družbi g. Ferd. L. h. iz Dutovelj 1 krono 20 stotink za sežansko podružnico. Bog živi zavedne in narodne Dutovce!

Odstopajoči zdravniki. Nekateri ptujski zdravniki in sekundariji tukajšnje mestne bolnišnice so dali svojo ostavko s pismeno prijavo na zdravniški kolegij. Vzroka temu odstopu je iskati v interpelaciji svetovalca Morpurga v poslednji seji mestnega sveta.

Narodnost v vojski. Povodom generalnega raporta (zborovanja rezervnih častnikov) v Pragi dne 6 t. m. je neki polkovnik generalnega štaba nagovoril zbor v imenu vojnega ministra. Rekel je, da gojenje narodnih čutov v zasebnem življenju nikakor ni v nasprotju z vojaškimi dolžnostmi.

Vabilo na veselico s plesom, ki jo priredé rodoljubi na Greti v nedeljo dne 8. novembra 1896 v prostorih gostilne „Gospodarskega društva“ s blagohotnim sodelovanjem pevskega društva „Adrija“. Čisti dobiček je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda. Vspored: 1. Fr. S. Vilhar: „Slovenec i Hrvat“, zbor. 2. Iv. pl. Zajc: „Tam gdje stoji“, (brač solo s spremljevanjem glasovira, izvršujeta gg. Ivanski in Bazovsky). 3. Rad. Silvester: „Slovenka sem“, delklamuje gđ. Irma Kariž. 4. A. Gladnik: „Pozdrav“, poje zbor s samospevom baritona. 5. Karol Gorlitz: „Popolna žena“, veseloigra v enem dejanji. 6. Iv. Škroup (brač solo s spremljevanjem glasovirja, izvršujeta gg. Ivanovič in Skalovič. 7. Fr. S. Vilhar: „Mornar“, (samospjev baritona spremljevanjem glasovirja, poje g. Miroslav, spremlja g. Jaroslav. 8. „Plave oči“, (mazurka poje zbor s spremljevanjem orkestra). 9. Dr. Vošnjak: „Oreh“, prizor na kmetih. 10. Ples. K plesu in med pesameznimi točkami svira kvintet. Pričetek točno ob 6. uri popoldne. Vstopnina na veselico za osebo 20 nč., sedeži 10 nč., na ples za gospode 40 nč., za gospice 20. Radodarnosti se ne stavijo meje.

Odbor.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali od 4. okt. do 1. novembra 1896: Veleč. g. A. S. Tolminec 10 gld. kot mesečni prispevek za oktober in november t. l.; sl. generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani 100 gld. kot darilo veleslav. generalnega ravnateljstva v Pragi; gospa Krist. Fajdiga, blagajničarica ženske podružnice v Kamniku, 37 gld., letnine; gđ. Krist. Divjakova, trgovska pomočnica, 6 gld., katere je med seboj nabralo nekaj Trbovljčank in Trbovljčanov in sicer večinoma kot kazni za tuje besede, po nepotrebnem, med slovenskim pogovorom izgovorjene; moška podružnica v Trstu 200 gld.; g. Rad. Silvester blagajnik podružnice v Vipavi, 22 gld. 36 nč. letnine in 2 gld. iz nabiralnika pri g. Perhavcu; podružnica Apače po g. prvomestniku Ant. Božič 20 gld. 60 nč. letnine; g. Juli Južna pri sv. Juriju ob Taboru iz nabiralnika v gostilni pri „Pošti“ 5 gld. 80 nč.; g. c. kr. notar J. Plantan kot volilo pokojne gospe Marije Jemc-eve po odšteti dedni pristojbini 90 gld.; g. Fr. Fajdiga iz Sodražice 59 kron in sicer: 45 kron 28 nč. dar Sodražanov kot čisti dohodek kegljanja na dobitke in 13 kron 22 nč. iz gostilniškega nabiralnika; ženska podružnica v Logatcu 100 gld. pokroviteljnine; gđ. Ljudm. Robleková iz Litije povodom otvoritve

Velikoviške šole 100 glid. katere so zložile tamošnje čestilke in čestilci našega slavnega pesnika Simona Gregorčiča v ta namen, da se ta naš in celega slovenskega naroda ljubljene vpiše kot pokrovitelj pri Litijaki podružnici. (Zvršetek pride.)

Tržaška obrtno društvo za dovažanje gruša naznanja, da bode imelo pri Sv. Ivanu v gostilni „Pri pošti“ v nedeljo, dne 8. t. m. ob 10. uri predp. svoj L. občni zbor, na katerem se priobčijo pravila, potrjena od c. kr. trgovsko-pomorskega sodišča. Na to zborovanje so vabljeni tudi okoliščanski razumniki. Predsednik: Krpan.

Tamburaški zbor „Tržaškega Sokola“ osnuje nov tečaj za tamburaše-začetnike. Kdor želi vstopiti, naj se prijavi v soboto dne 7. ali pa v ponedeljek dne 9. t. m. od 8½—10. ure zvečer pri vodstvu v prostorih sl. „Delalskega podpornega društva“ v ulici Molin piccolo št. 1. I. nadstropje.

Ob enem pozivlja vodstvo vse stare tamburaše, da se udeležijo redno tamburaških vaj, ki so ob ponedeljkih, sredo in sobotah od 8½—10. ure zvečer v gori navedenih prostorih.

Nenadna smrt. V vojašnici na Campo Marzio je zadela včeraj kâp na srca 22letnega rezervista 97. pešpolka, Roberta Föderberga z Dunaja. Truplo so prepeljali v mrtvašnico vojaške bolnišnice.

Hrvatske slike na Danskem. Tajnik mednarodne umetniške razstave, ki bode prihodnje leto v Kodanju, profesor Klein, pisal je hrvatskemu umetniku Medoviću pismo, v katerem ga pozivlja, da naj se z drugimi hrvatskimi umetniki vred udeleži te razstave. Profesor Klein zatrjuje, da so mu slike hrvatskih umetnikov, izložene v Budimpešti, ugajale izredno ter javlja, da bode na razstavi v Kodanju posebna dvorana rezervirana hrvatskim umetnikom.

Ogenj. Predvčerajšnjem popoldne jelo je goriti v senjaku, nahajajočem se poleg elektrotehniškega zavoda pri Sv. Mar. M. Spodnji. Osojbe zavoda je kmalu zadušilo ogenj, predno so prihiteli gasilci. Pogorelo je kakih 12 kvintalov sena in pa streha je hudo poškodovana. Ogenj je nastal bržkone vsled tega, ker je iz dimnika pala v seno koja iskra.

Prevarjena financa. V nekom mestecu severne Madjarske dogodila se je naslednja navihnost. Neki Žid, trgovec žitom, imel je mnogo koruze, katero je bilo treba premetati, prekidati, da ne bi se skvarila. Toda po nobeni ceni ni mogel dobiti činarjev, ker je bilo na vseh straneh mnogo posla, ter so bili vsi težaki že najeti. Žid je bil ves obupan, kajti bal se je ogromne škode. A v skrajni stiski se je demislil rešitve. Spomnil se je, da so mu pred dvemi meseci ogerski finančni organi očitali nepoštenost v trgovini. Žid se je bil pritožil na komisarijatu, toda tam so mu grdili njegovo vero, namesto da bi mu dali zaželenega zadoščenja. To je pobožnega Žida peklo v duše in sklenil je zajedno pomagati sebi iz zadrege in maščevati se nad finančnimi stražniki. Napisal je sam proti sebi ovadbo na finančno oblast, češ, da je pod koruzo tega in tega Žida skritega mnogo utihotapljenega duhana. To ovadbo je poslal po pošti na komisarijat. Par dni pozneje je prišlo k židu par finančnih stražnikov pod poveljstvom jednega uradnika. Pokazali so mu ukaz, glasom katerega morajo preiskati skladišče koruze. Žid se je delal, kakor da se jako čudi, toda skrivaj se je smejal v pest. Finančni stražniki jeli so premetavati koruzo, da so se potili in jo premetali tako, da niti jedno zrno ni ostalo nedotakneno. Slednjič so se prepričali, da duhana le ni in uradnik je prav uljudno prosil Žida, da naj oprostí to „nadlegovanje“. Seveda je Žid „odpusil“ iz srca rad, kajti koruzo je bila premetana, ne da bi bil potrošil pol novčiča za to, a komesar ga je po vrhu še prosil oproščenja.

Zvit uradnik. Nek uradnik je prosil svojega predstojnika 48 ur dopusta. Le-ta mu je dovolil zaželeni dopust. Uradnik pa je prišel v pisarno še-le po preteku 8 dnij. Komaj ga je zagledal predstojnik, pozval ga je k sebi in zarežal nanj: „Ali je bilo to 48 ur dopusta? Več ko jeden teden Vas ni bilo!“ Uradnik je odgovoril povsem mirno: „Gospod ravnatelj, oprostite: jaz sem bil res prosil 48 ur dopusta in 48 uradnih ur sem izostal. Delam v pisarni po šest ur na dan. Torej osemkrat šest je osemindeset“. Ravnatelj je molčal, ker ni vedel česa odgovoriti.

Velikodušnost ruske vlade. „Noue Fr. Presse“ javlja iz Aten, da je glasom trditve glasila „Asty“ sklenila ruska vlada opustiti polovico dolga, ki ga ima plačati Turčija na vojni odškodnini. Kje pa hoče Turčija vzeti to „polovico“, tega „Asty“ sevé ne zna povedati.

Baratieri ponesrečili? Korespondenčni urad javlja iz Arka povsem na kratko, da si je Baratieri zlomil desno nogo. Kje in kakó se je to zgodilo, o tem ni nikakoršnega poročila.

Ropanje deklet v Stari Srbiji. Neki premožen mohamedanec v Mitrovici je te dni silom ugrabil neko kričansko dekle. Vse prizadevanje nje roditeljev, da jo vdobé nazaj, bilo je brezuspešno; ropar se niti ni udal ukazu oblasti, češ, da je dekle prostovoljno prestopilo k mohamedanski veri. Minoli mesec dogodilo se je 12 takih nasilstev, ne da bi se bile ganile oblasti.

Li-Hung-Čang kaznovan. „Office Reuter“ javlja iz Pekinga, da je kitajski cesar kaznoval podkralja Li-Hung-Čanga radi tega, ker je njegovo potovanje po Evropi ostalo skoro povsem brezuspešno. Li-Hung-Čang ostane leto dnij brez plače, a cesarjevi svetovalci so bili celo predložili, naj mu cesar odvzame vse časti.

Sednijsko. 30letni krojaški pomočnik A. S. je bil dné 13. sept. t. l. v župni cerkvi rojanski. Tam je nasproti nekaterim svojim tovarišev izrazil svoje kritiko, zakaj v cerkvi razobešeni program za procesijo Matere Božje ni objavljen poleg italijanskega tudi v slovenskem jeziku, da bi i Slovenci kaj znali o slavnosti, ki se pripravlja. To komentovanje je čul župnik don Jurca in je dal aretovati S. Ko sta ga stražarja prišla, zval je St. ljudstvo v pomoč. Včeraj ga je obsodilo sodišče na 14 dnij zapore.

24letni težak Evgen Toscano iz Trsta je dobil zaradi telesnega poškodovanja mesec dnij zapore. Spri se je bil namreč s svojim očetom ter mu priložil tako močno zasužnico, da je izbil starcu jedini njegov zob.

Koledar. Danes (7.): Engelbert, škof. — Jutri (8.): XXIV. pobinkošna nedelja. Bogomir, škof. — V ponedeljek (9.): Božidar (Teodor), muč.; Orest, mučenec. — Mlaj. — Solnce izide ob 6. uri 51 min., zatoni ob 4. uri 35 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 10½ stop., ob 2 pop. 13¼ stop. C.

Najnovejše vesti.

Dunaj 6. Poslanska zbornica je razpravljala o nujnem predlogu posl. Pacáka za uravnavo jezikovnega vprašanja. Ministerski predsednik se je skliceval na svoje opetovane splošne izjave glede tega vprašanja; glede česke ni vlada nikdar tajila enakopravnosti in enakoveljavnosti obeh narodnosti ter hoče zadovoljiti opravičenim zahtevam v kolikor se iste strinjajo z državnimi koristmi. Od tedaj se ni zgodilo ničesar, kar bi sililo vlado, da premeni svoje menenje. Vlada hoče doseči mir med narodnostmi in ravno radi tega hoče varovati opravičene narodne koristi. V tem zmislu si uredi tudi svoje bodoče postopanje, izreči pa se mora proti vsakemu prenapljenemu postopanju.

Atene 6. V grški občini v Solunu je veliko razburjenje proti metropolitu, provzročeno po uredbi uprave. Bati se je izgredev. Pričakuje se 6 francoskih parnikov.

Meran 6. Vojvoda Viljem Virtemberški je umrl nagle smrti. Zadela ga je kâp.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpešta. Pšenica za jesen — — — — — r. 1897 za spomlad 1898 7.92 do 7.98 Oves za spomlad 6.80—6.81 1½ za spomlad 6.80 6.81 Koruza za maj-juni 1897. 4.11-4.12 Pšenica nova od 75 kil. 7.85—7.90 od 79 kilo. 7.90—8. — od 80 kil. 7.800—8.05 od 81. kil. 8.05 6.15 — od 82 kil. for. — — — — — 5.10—8. — prosa 5.15—5.80. Pšenica: Majhne ponudbe, omejeno povpraševanje. Prodaja 1000 met. stot.2 in pol novč. coneje. Druge vrste šita nespremenjene. Vreme: lepo. Praga. Nacimicant sklador for. 12.10, november-december 1917 mirno. Bayra. Kava Santos good average za november 68.75 za mare 64.25. mlačno. Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst, sarino vred odpošiljatelj procei f. 84. — — — — — Concaas. 35. — — — — — Četvorni 36. — — — — — V glavah sodih 37.50 — — — — — Hamburg. Santos good average — november — — za dec. 53.25. za mare 1897. f. 53.50, za juli 54. —

Dunajska borza 6. novembra 1898			
	včeraj	danes	
Drjavni dolg v papirju	101.35	101.35	
„ „ v srebru	101.25	101.15	
Avstrijska renta v slatu	122.50	122.35	
„ „ v kronah	101.30	101.10	
Kreditne akcije	367.25	365.75	
Londen 10 Let.	119.70	119.75	
Napoleoni	9.52	9.52½	
20 mark	11.74	11.75	
100 italj. lir	44.45	44.45	

Koncipijenta

vsprejme takoj dr. Gustav Gregorin via Molin piccolo šte. 3. Plača po dogovoru.

Oznanilo.

Daje se v najem posestvo v lepi legi, z rodovitnimi njivami. Hiša in gospodarsko poslopje sta v prav dobrem stanju. V pritličju hiše so obokane kleti, 2 sobi, kuhinja in soba za trgovino z magazinom. V prvem nadstropju so 3 velike sobe z vso hišno opravo. Hlev za govejo živino in konje je obokan ter še zraven vodnjak z velikim sadnim vrtom in prostorom za trgovino z lesom. Vse posestvo je pri glavni cesti ter pripravno za krčmarstvo in vsakovrstno trgovino.

Najemniki naj se obrnejo pismeno ali osebno na lastnika:

JANEZ OBLAK, v Grahovem, pošta Cerknica.

Borzni trg št. 14

Sedanja razstava:

Lepo Benetke

1. 1898.

Jako zanimivo Ustopina 20 novč. otroci 10 nov.

Prva tržaška tvornica dvokoles spojena z mehanično delavnico **A. B. FANO** TRST - Via Nuova 9 - TRST. **TVORNICA DVOKOLES**

po pravem angleškem tvor in snovi Ta tvornica popravlja in izdeluje povsem nova kolesa, nikilira in fernizi jih na ogenj. Sprejema se nikiliranje koles vsake snovi na električno oksidacijo zlatenje, srebrjenje, kotlovinanje in galvaniziranje. V zalogi so vedno kolesa lastnega izdelka po najnižjih cenah. Vse druge potrebščine za kolesa po tržnej ceni gg. skladnikom in prekupčevalcem prodaja se po odbitku na ceni.

ANTON ZIGOJ brivec v Trstu, ulica Stadion št. 1 (v hiši g. F. Žitka) se priporoča najlepše slavnemu občinstvu za mnogobrojni obisk. Ima na razpolago vsakovrstne vonjave.

Dr. Rose balzam za želodec iz lekarne **B. FRAGNERJA V PRAGI** je že več kakor 30 let občno znano domače zdravilo slast vzbujajočega, prebavljanje pospešujočega in mlo odvajajočega učinka. **Svarilo!** Vsi deli anabalaže imajo zraven stoječo postavno depozitarno varstveno znamko. **GLAVNA ZALOGA** **Lekarna B. FRAGNERJA pri „črnem orlu“** Praga, na Mali Strani, ogelj Spornerejeve ulice. Velika steklenica 1 gl., mala 50 kr., po pošti 10 kr. več. Po pošti razpošilja se vsak član. Zaloga v avstro-ogerskih lekarnah.

Velika Inomost-ka 50 nč. loterija Glavni dobiček **75.000 kron** v gotovini z odbitkom 20% Srečke po 50 nč. priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandel & Co., Girolamo Morpurgo, Ign. Neumann, Marco Nigris, Enrico Schiffmann.